

13

מה אומרים חכמינו על כסף

"יש אדם שחביב עליו ממונו יותר מנפשו..."

(חלמוד - ברכות)

"הכסף מטהר ממזרים!"

(חלמוד - קידושין)

"כשם שאדם רואה את ממונו, כך יהא רואה את ממון חברו."

(אבות דרבי נתן יז)

"אדם דואג על איבוד דמיו ואינו דואג על איבוד ימיו;

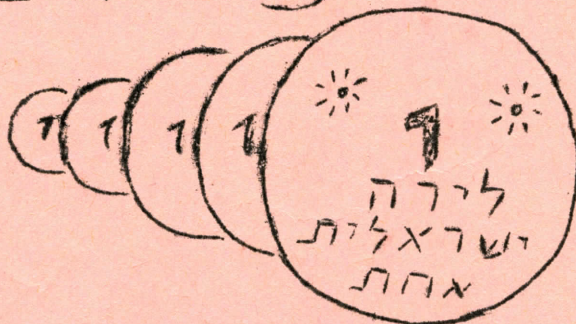
דמיו אינם עוזרים - וימיו אינם חוזרים!"

(מעבר יבוק)

"הממון הוא דבר טוב ויפה - בני אדם הם שקלקלוהו."

(ת. הרצל - "אלטנלינד").

פחות

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
X מה נשמע ? X
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

ימי הולדת - מזל טוב

18/11 - הרבי ג'קסון
רונן פורסטר
22/11 - מאיר ריינס
24/11 - ג'ין פינקוס

ימי נישואין - מזל טוב

20/11 - שוש וזמי בן-צבי
ג'וליה ואריה ניצן
יניחה וזאב ניצן

הסברים בקשר לקביעת ועדה טכנית לקיום
המרכז הצבורי (חדר האכל).

בנין חדר האכל קיים יותר מ-11 שנה. במשך
שנים אלה, כאשר היה צורך בשנויים טכניים,
נקבעו ועדות "עד-הוק", או לפעמים גם בוצעו
על ידי בעלי מקצוע, לפעמים מבלי להתחשב
בקשר שבין סדורים שונים.

היות ובשנים הקרובות יעלו הרבה נושאים
הקשורים עם התרחבות ושנויים תפקודיים על
הפרק, קיים צורך בקביעת גוף אשר ילמד את
הבעיות על כל הטלכותיהן. נדמה לי שהדגש לא
צריך להיות דווקא על או בלבד על קביעת בעלי
מקצוע לסוגיהם, אלא על אנשים בעלי כשר ראייה
כללית של הנושאים כגון הבעיה הכלכלית,
החברתית, הפונקציונלית והאסטטית.

גוף מעין זה צריך לפעל במשך זמן ממוסך למדי
ויהיה פתוח להצעות ורעיונות של חברים ומצידו
יגיש את הצעותיו למזכירות ולאספה - ומתפקיד
המזכירות להרכיבו.
מינה.

נדליק נר זכרון

לתמר פזש

20/11

מתחילת השבוע גם אנו - כמו כל העם היושב
בציון - עסוקים לא מעט במחשבות על הפיחות
שבאה אלינו לטובה - או לרעה - מי יכול לדעת?
שאלנו את ווילי האקונום מה בפיו - ועדיין
אין תגובה רשמית. הוא רמז, שלו רק יכולנו
להפסיק את הבזבוז הרב במצרכים מסוימים,
לא צריכים אפילו להגיע לצמצומים.

אומרים לנו שמכון התערוכה החדש הוא
משהו יוצא מן הכלל, כולו תוצרת בית ומשוכלל.
ברוס הבטיח להזמין את החברה בשבת בבקר
ל"חנוכה הבית" - והודעה על כך בודאי יופיע
על לוח המודעות.

גיל לויין השתחרר מצה"ל וכרגע עובד
לקראת נסיעתו לחו"ל בקרוב.

כמו-כן השתחרר הרי ליפשיץ וחזר הביחה
במעמד של בן-מאומץ.

גדעון לוי התגייס ביום א' - וכבר ביום
ב' חזר לחופשה בת 2-3 שבועות!! הסיבה -
הקורס שבו הוא עתיד להשתתף רק יתחיל
בתחילת דצמבר.

חבל שרק קומץ קטן של חברים ואורחים -
עובדים ניצל את ההזדמנות לשמוע קונצרט בליל
שבת האחרון בעמיעד. חמישיית כלי המכתה של
התזמורת הפילהרמונית נתנה תוכנית אשירה
ומגוונת.

גדעון ירדן חזר בשעה טובה מבית החולים,
ואנו מקווים שגם אלידה חשוב לחיק המשפחה
בעוד ימים ספורים.

שולמית מנצלת את שהותה בצפת לפיתוח
כשרונות הכתיבה שלה - (ראה כתבה בעלון זה)
כל הכבוד לך, ושמרי על המוראל!

קבלנו מספר הצעות ל"תחרות" שלנו בקשר
לבקור קציני האו"ם בשערי המסק:

(א) צריך להגיד להם: "אלה לא שערי דמסק"
"These are not the Gates of Damascus" (אולי)

(ב) רוצים להגיע לדמסק? צריכים לחזור
לפני שמחדמים!

(ג) דמסק? זה של האיחוד או של המאוחד?
(אלזה)

חיים שכאלה !

אלו לא הקורותב..... ולא הרפחקאותב....., אלא כמה מילים על העובר עלי בימים אלו.

לעבוד על אוניה, חלום שנקס בלי הרבה אמונה, התגשם מוף סוף - ב-3/10.

מה בדיוק עושה, ומה מרגישה ומה רואה?

עובדת קשה מ-6.00 בבוקר עד 6.30 בערב עם הפסקה של שלוש שעות מנקה. מנקה את פנים האוניה, (מסדרונות, בתי שמוש, ח"א) מגישה - מכינה ארוחות בוקר - ושוב מנקה, מגישה, מגישה ומנקה.

יש זמן. יש זמן להסתכל על הים - לתהות על גווניו המשתנים (ים התיכון היפה ביותר) על מזגו ההפכפך - יש זמן לחשוב - על החיים - (מה זה ?!) על מה שהשארתי במשק. יש המון זמן לזה - ומה שהכי מוצא חן, זו התלישות. מן חלישות כזו מכל המציאות המוכרת, כאילו עליה על האוניה - והשארת כל עברך במזוודה חתומה - בנמל. ועד שהנך חוזר לנמל - המזוודה סגורה ואין לפותחה.

שוכחים ימים - שוכחים תאריכים, שוכחים חגים. רק האוניה והאנשים בה - קיימים.

לא. אין אלו אנשים סימפטיים. ההיפך הוא הנכון. ובכל זאת לא מפלצות. לא מציקים מעבר למותר. ולי - חדר לעצמי - כך שיכולה לסגור גם את עצמי - וגם דלת מאחורי.

היינו ששה ימים בטריאסט - איטליה - וארבעה ימים ברייקה - יוגוסלביה.

ועורר בי תחושה של רגוש מעורבת בכפירה.

אנשים סמוקי לחיים - והמון בתי מרזח. גונים של זהב-כחול-חום מכסים את העצים. סחיו - וגשם כל הזמן כמעט. בתים ישנים, גגות אדומים וצריח של כנסייה בכל מקום. עולם אחר - ריח אחר - שפה אחרת. אף אחד לא מדבר אנגלית - לא באיטליה ולא ביוגוסלביה!

ואחר מתחילה הנסיעה חזרה. נסיעה רוויה געגועים. ובשביל זה נוסעים, לא ?

להתגעגע - לתמונה של חוף חיפה, לפתולים של כביש ראש פינה - כפר הנשיא.

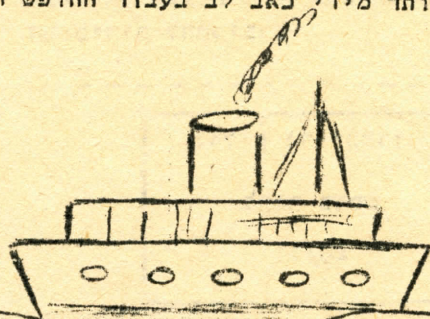
איזה כיף.

זו בריחה. הנסיעה באוניה - בריחה במלוא מובן המילה. ואת זה חיפשתי.

זה טוב. זה בריא לחקופת מה, ואחרי כך זה בודאי פוגע - בתכונות הבריאות שיש בך. כי האנשים על האוניה - מדברים על שני דברים; דולרים ו-לדפוק. לדפוק אחד את השני, לדפוק בחורות. יושר - טוב לב - כמעט ולא נמצאים. והק מושגים של כדאיות ורווחיות.

אני ממשיכה בנתיים. איני יודעת לכמה זמן. אמרתי לחצי שנה - וזה נראה הרבה זמן, ולפעמים, ביותר מידוי כאב לב בעבור החופש הלזה.

מרב (ארנברג)

בתור אחד מנציגי המשק השתתפתי בשבוע שעבר בישיבה של מרכז האיחוד. הישיבה התקיימה בכפר רופין. כוונת המארגנים לערוך את הישיבות כל פעם במשך אחר, כדי להגביר את תחושת הקשר בין הקבוצות לתנועה. האוירה הייתה טובה מאוד, זאת הודות לכבוד שהוגש לנו בהגיענו, המחנה המטופח, האולם והמיקרופונים שפעלו, חדר האוכל המסודר, וארוחת הצהרים הטעימה שקבלנו, כל זה בניגוד לישיבה האחרונה (הראשונה של הנציגים החדשים) שהתקיימה בחולדה. בישיבה ההיא יצאנו בהרגשת דכאון, בגלל הישיבה המשעממת והבלתי-תכליתית ובגלל הארוחת הלוקי. בפתיחת הישיבה נאם נחמן רז, הוא חאר את פעילות המזכירות מאז הישיבה הקודמת. מדבריו הורגש שמטרתו כמזכיר האחד להדגיש את הצד התנועתי של אחד הקבוצות והקבוצים. הוא דבר על משמעות כפר רופין בתקופת מלחמת ההתשה, חשיבות העזרה שקבוצי התנועה חייבים להגיש זה לזה בעקר בין משקי העורף והחזית בענין שמירה. לדעתו זהו בוחן לתנועה. מזכירות האחד חיוס בקרוב פעולה בשטח זה (בקבוצ הארצי קיים הדבר כבר כמה חדשים). הוא דבר גם על פעולת ההסברה של האחד בענין ההתנחלות. התכנית המקורית של הישיבה הייתה להזמין את ראש-הממשלה או שר, לפחות בשיחה על עניני השעה (גם בעניני התנחלות), ומסיבות טכניות נדחתה לעתיד הקרוב. ענינים אחרים שעמדו על הפרק הם: (א) מצב הנח"ל וסכנת פרוק. כיום כמעט אין גרעינים המתישבים בצורה מסודרת ויש משקים צעירים בעקר, הסובלים ממצב זה. הענין יובא כנראה בפני הממשלה ויוחלט על קיום או פרוק. האחד הוא הלוחם העקרי בשטח הזה. (2) הגברת הס"ב ברת ברית התנועה הקבוצית. נבחר מזכיר חדש שכנראה יפעל ליחור שתוף פעולה בין התנועות ולאחד של כמה ועדות (בעקר בתחום הכלכלה). הוא רואה את "הברית" כפרוזדור לאחד התנועות, והאחד כמובן מעונין בזה. (3) בעיות גיוס פעילים לעבודה בתנועה. יש נטיה ברורה להעלות את רמת הפעילים, ואף מטאירים מטרות ריקות עד שיימצא האדם המתאים. זה, כמובן, פוגע בפעילות מחלקות מסוימות, החיוניות למשקים. אחד המפעלים שהוזכר הוא קבוצ גזר שהוקם מחדש על ידי גרעין מהבונים מארה"ב, ואשר זקוק מאד להדרכה בשטח המשקי והחברתי. האם יש בינינו מתנדבים? שיקומו!

ענין הגיוס מביא אותי לחזור לנושא המרכזי שעמד בפני הישיבה - והוא קרן ההמרה. היה עלינו להחליט אם לקבל שיטה חדשה של זיכוי או חיוב משקים בעניני מלוי מכסת הגיוס. השיטה החדשה שהתקבלה היא: החיוב והזכוי ייעשה מעכשיו בהתאם לקו האיזון הממוצע של ההתגייסות באיחוד, שיחושב מחדש מדי שנה. משקים אשר יהיו מעל קו האיזון יזוכו ב-60 ל"י ליום פעילות. (50 ל"י עבור תשל"ד). קיבוצים בפגור יחויבו בהתאם. אחוז המכסה של הגיוס הוא 4.75% (2% לחברים קשישים). שנת שרות תחושב כמו פעילות מלאה במכסה. (ש.ש.ש. במשק צעיר - 80%). לפי ההחלטות האלו, כפר הנשיא יוצא בזכות של 10,500 ל"י עבור תשל"ד, ולגבי תשל"ה - כל מתגייס יבורך ואפשר להחטיב את הפעילות באיחוד כענף רווחי שלנו! (ההכנסות אמנם חייבות מס הכנסה!)

השיטה הקודמת הייתה 20 ל"י ליום עבודה עבור אחוז המכסה האבסולוטי בלי להתחשב במוצע בהתגייסות. משקים רבים הרגישו שכדאי לשלם את החוב, כי יום עבודה במשק או במוסד איזורי הוא גבוה פי כמה. השאלה שחייבת ברוריסודי היא - איך להגביר את ההתגייסות לעבודה בתנועה, כי הסכום בלבד לא ישנה את התמונה הקיימת.

הויכוח התנהל סביב כמה נקודות:

1. גובה הזיכוי והחיוב. אילת השחר הציע שאם מעלים את הסכום, כדאי כבר לקבוע את הסכום כשווה לערכו של יום עבודה ממוצע. (לגבי תשל"ד - 80 ל"י). כמובן שהמשקים החייבים דברו בחריפות נגד הצעה כזאת, במיוחד לגבי תשל"ד (התחשבות רטרואקטיבית).

2. ויכוח אחר היה בחישוב הקשישים. קבוץ אפיקים (המכסה שלהם כ-30 איש) הציע לבטל בכלל את 2% בחישוב ולחשב את אחוז המכסה רק לגבי החברים עד גיל 65 (60 לנשים). הויכוח הראה במקצת את המצב החברתי בקיבוצים מסוימים. הנציג הצעיר מאפיקים טען שהחברים הקשישים כולם הסכימו שלא ייחשבו במכסת הגיוס. לעומתו טענה סנטה יוספטל (קשישה בעצמה ומזכירת האיחוד לשעבר - ולפי הערות הביניים "משומשת, אבל במצב טוב") - שאם מצפים מחברים קשישים שיעבדו, גם מכבדים אותם בהתחשבות לפעילות באיחוד. יש קשישים רבים שבמחלקות מסוימות באיחוד יוכלו לתרום הרבה. הצעיר מאפיקים העיר שבענין עבודה - "מברכים" את עבודתם אך לא מצפים מהם לעבוד, ולכן גם לא צריך להחשיב אותם במכסה. לרוב הנוכחים נראתה גישה זו כמזלזלת ביכולת הקשישים לתרום למסקים ולתנועה, ובהצבעה היו 74 נגד הצעת אפיקים ו-35 בעד.

הנושא השני שפתחנו לקריאה ראשונה היה תקציב התנועה לשנת תשל"ה. כל נציג קבל חוברת כשבועיים לפני הישיבה, פרי עבודתה של ועדת התקציב, ובה פירוט ההקצבות לכל אגף ומחלקה באיחוד. ועדת התקציב החליטה למה לשים את הדגש ואיזה נושא להקפיד לשנה הבאה או בכלל. תפקיד המרכז לאשר או להתווכח על החלטות הועדה, ובכלל לבקר את פעולות האיחוד. כפי שצויין, זאת הזדמנות גם לבקר את התוכן של כל המחלקות בעלות השמות המפוצצים של האיחוד.

שתי משימות חדשות שהועדה הקציבה לקראתן כסף (וגם אדם עם מכונית, הבסיס לכל מחלקה!):

1. הקמת תוכנית ממלכתית לביסוס עיירות-פיתוח, על בסיס איזורי (הצעת כפר הנשיא לועידה!); כלומר - הקצבה להקים מטה ארצי של האיחוד כדי לרכז פעולות המשקים באיזורים ובעיירות לצמצום הפער החברתי.

2. הקמת כלי שתפקידו לספק מידע למוסדות התנועה לגבי נתונים בחוממם שונים של המדינה והחברה, כדי שהתנועה תוכל לגבש מדיניות שתהיה מבוססת על מידע מהימן.

נושאים אחרים שהוקצב להם כסף רב למדי: בנושאי ההתישבות והאמנות, פיתוח התעשייה, שיכון ובניה, ועדת החברה, והמועצה (ועידה בזעיר אנפין) שצריכה להתקיים בקרוב, על הנושא חינוך ונוער (נושא שנדחה בוועידה מפאת חוסר זמן).

החבר שהבהיר את הקוים הכלליים של התקציב, שהוא חבר הועדה, עשה רושם חזק של בעל מקצוע (הוא עורך דין) וניתן להרגיש שניהול התנועה הוא בידי אנשים על רמה גבוהה, ואפשר לסמוך עליהם לייצג אותנו בפני מוסדות המדינה והצבור הנאמנות וביעילות.

הביקורת שהוטמעה מפי כמה חברים מכובדים (כנרתי, סטנלי מירון) שלא משתקפת הצד החברתי - הרעיוני, המיוחד לתנועתנו, בהקצבות. נאמר שכדאי להעביר חלק מהפעילות הכלכלית למוסדות קיימים מחוץ לתנועה, ולהתרכז בנושאים המיוחדים לתנועה.

בודאי יהיו עוד ויכוחים סוערים בנושאי התקציב בישיבה (ות) הבאות.

שרה.

יום ד' - רונן ירון נפרד ממני בחיוך מעודד. לו רק ידע כמה זה עזר בשעות הראשונות ...

נאבקתי קשות עם הביורוקרטיה, ולאחר שלוש גיחות, הצלחתי לעבור את איש הבטחון, את משרד המיון ואת חדר הקבלה, ולחדור למחלקה ... ליטשתי את עיני כשנכנס אלברט פחימה לחדר האכל של המחלקה. הרי נכווה במפעל במידה רצינית רק לפני יומיים ופניו עדיין שחורות, אך הוא לוחץ את ידי בידו הבריאה ושואל לשלומי. כל הכבוד לו! לפחות יכולתי להכין לו סלט - דבר שלא קל לעשות ביד אחת ...

יום ה' - נסיתי להביך את פרוש התלבושות השונות. העניין די מסובך כי רוב הצוות לובש לבן. דבר אחד גיליתי - אלה שהולכים בירוק - הם עושים "ספונג'ה" או שהם רופאים מנחמים. (כהמשך לפעולת המחקר הנ"ל חלמתי בלילה שאירים ב-ח ובטי ד' חיפשו תלבושת מחאימה לנשף "שנות העשרים". לבסוף החליטו על תלבושת לבנה של אחות-בית-חולים עם "גולגולת ועצמות" בצבע צהוב על הכובע ...)

יום ו' - הרופא צווה על ריתוק למיטה - עסק ביט! אין דבר, יש לי חלון-פנורמה ממנו רואים את שקיעת השמש מאחורי הר מירון, את אורות צפת בלילה, ואת הפרות המסובבות במגרש החנייה. אלברט מוסר לי את אורחיו המשותפים, כך שזה לא משעמם. בנוסף על החדר הפרטי (עם שרותים צמודים) מגישים לי עכשיו את האכל במיטה, כמו במלון 5-כוכבים, וכולם כל כך נחמדים

שבת - רציתי לספר לרופא את הבדיחה של שני היהודים הדתיים שאושפזו בבי"ח אנגלי והחליטו בבקר השני להניח תפילין. (נו, באמת, אתם מכירים את זה!) איך שנוצרי אחד ששכב אתם במחלקה התפוצץ מרוגז ואמר "איזו חוצפה יש ליהודים - רק נמצאים כאן יום אחד וכבר מודדים לעצמם את לחץ-הדם!"

יום א' - יה, ארץ יקרה לי, יקרה עם פרסום החלטות הממשלה בנוגע לפיחות, חססה מחלקת הרנטגן על כל עובדיה. שלושים דקות עברו עד שנרגעו הרוחות והתחילו בעבודה. הציעו, בנוסף להפגנות ברחוב, שכולם יעשו את דרכם לעבודה על גבי ממורים על מנת לחסוך בדלק, וישאירו אותם במגרש החנייה. הצלחתי להסיח את דעתם מהמצב הכלכלי-מדיני, כשפתאום נתקפתי בהתכווצות שרירים עד כדי שיחוק הידיים והפנים (לא מומלצת) והזעיקו רופאים ואח אחד לספל בי ולהחזיר את אברי למצבם הקודם.

יום ב' - גזר דין - דל מלח! לקחו לי את הזיתים מהצלחת. פלא פלאים, יש כאן טבח פנסטטי, והאכל שהוא מכין בלי מלח טעים עוד יותר מהתפריט הרגיל. הוא פשוט מכיר את כל התבלינים.

יום ג' - בקור הקרדיולוג - שאלתי אותו מה עלי לעשות אם טוב תחקיף אותי התכווצות כזאת נוסח יום א' ?
הוא הסביר לי שהטיפול היעיל ביותר הוא - להפסיק לנשום בחיי !

מדי

פטריות עליונות !

עם סיום קטיף הכתנה מתרבים סימני הגשם העתיד לבוא - לברכה נקווה, ובשעה טובה! ואחרי הגשם תופענה הפטריות, ואחרי הפטריות יופיעו ילדים עם דליים ושקיות ניילון מלאים וגדושים, ובפיהם שאלה: "אמא רוצה לדעת האם זה רעל?"

ברוכים הבאים לביתי, אבל אינני מסוגלת למיין מאות פטריות מכוסות בוך - שבורות ומעוכות. לכן ברצוני להציע לקוטפי המציאה הנפלאה, כמה כללים פשוטים.

א. אם אתה יוצא בכוונה לחפש מספיק לארוחה חשפחתית - הצטייד במגש או קרטון רחב ושטוח למדי, וסכין.

ב. אם יש בוך על הרגל (של הפטריה) תוריד את החלק התחתון בסכין. אל תשכיב את הפטריות על ראשן אם יש בוך על הרגל, כי זה יפול בין הדפים ומשם קשה לסלק אותו אחר-כך.

ג. אל חניח את הפטריות שכבות שכבות זו על גבי זו, הן עדינות ונמנכות בקלות.

ד. אל תקטוף כל פטריה שאתה רואה, תשאיר את המזדקנים כדי שהנבגים יפלו לארץ, תשאיר את הקטנים מאד שיגדלו ומישהו אחר יקטוף למחרת. תזכרו, גם אני אוהבת לזלול מאכלי פטריות !

ה. למטה חמצא תיאורים של שלושת המינים המצויים ביותר בסביבתנו. תשמור לך את זה, אם עיינת, ועדיין לא בטוח מה קטפת, סדר את שללך לפי צורתן וחביא לי דוגמא אחת או שתיים מכל צורה למיון.

אם מצאת מינים שלא מתוארים כאן, תביא לי לבדיקה.

שלושת המינים המצויים ביותר בסביבתנו:

1. פקועית המאכל - 2 זנים, שניהם טובים למאכל. אפשר למצוא בדשאים ובשדות, גנים.

הכובע - עגול בראשונה, אח"כ קמור לבסוף שטוח, חלק, מכוסה סיבי משי או קשקשים. צבעו לבן עם גוון חום בהיר בבגרותו. קטרו 4-7 סמ' - הזן השני עד 15 סמ'.

הדפים - אינם מחוברים לרגל.

בזן הראשון צבעים לבן, עם הגיל עובר לורוד.

בזן השני, צבעם ורוד עם הגיל חום עד כמעט שחור.

צבע הנבגים אדום-חום.

הרגל - לבנה, מוקפת טבעת עבה.

הבשר - לבן, ריח נעים.

2. נרתיקן דביק - אפשר למצוא בעיקר במטע בעונת הגשמים.

הכובע - פעמון, עם הגיל נעשה פרוש עם סדקים בשפתו.

רירי, מבריק ודביק. צבעו לבן-אפור עד אפור מפוחם. קטרו 8-12 סמ'

הדפים - בתחילה לבנים אח"כ נעשים אדמדמים.

צבע הנבגים ורוד-צהבהב או אדום.

הרגל - ארוכה וצררה. בסיס הרגל מוקף נרתיק.

הבשר - לבן, רך (רטוב מאד)

להבדיל בין פקועית ונרתיקן דביק, שהן טובות למאכל - לבין זבובניה שהיא פטריה רעל, יש לבצע את הבדיקות הבאות:

המשך 7

הבדיקות העיקריות

- א. צבע הנבגים - לזבובנית זה לבן-צהבהב.
- ב. נרתיק וטבעת - נרתיק בבסיס הרגל הוא שריד לצעיף כללי. טבעת סביב לרגל מתחת לכנבוע הוא שריד לצעיף חלקי. לפקועית רק טבעת - לעולם אין נרתיק. לנרתיקן דביק רק נרתיק - לעולם אין טבעת. לזבובנית שניהם - גם נרתיק וגם טבעת.
- ג. הדפים בפקועית אינם מחוברים לרגל. אפשר להפריד בין רגל וכנבוע ע"י תנועה סיבובית מבלי לפגוע בדפים. הדפים בנרתיקן דביק נפרדים בנקל מהבשר ולא מחוברים לרגל. הדפים בזבובנית מחוברים לרגל ונמשכים כחריצים ברגל.
3. אורנה מצויה - בית גדול ביערות אורן קל להכיר, הכנבוע ערמוני-אדמדם, קמור בתחילה, אחר כך מתישר. במקום דפים יש שפופרת, שנראות כמין ספוג, שבצעו צמוב-זהוב.

צבע הנבגים צהוב-קדם.

הרגל - שמנה, צהובה ערמונית עם נקודות ערמוניות.

הבשר - לבן צהבהב, רך.

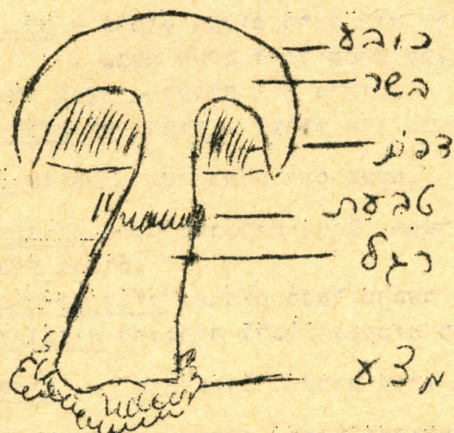
ב י ש ו ל

- אין צורך לשטוף את הפטריה - מספיק לחתוך את המצע ולנגב את הרגל והראש במטלית לחה. לחתוך כל פטריה לחצי על מנת לבדוק האם הוא "מאוכלס" בזבובונים קטנים. בדרך כלל הם מופיעים קודם ברגל. אפשר להרחיק את החלק המקולקל ולשמור כמחצית הפטריה. את פסולת הפטריות לפני הבישול תחזיר לטבע - פזר בפינת דשא ביתך - יש תקוות שבשנה הבא תמצא שם פטריות.
- פקועית ואורנה טובות לטיגון בתוספת בצל, עגבניות, ביצים, גבינה, בשר או עוף. נרתיקן דביק הוא מימי יותר ומתאים למרק או גולש.
- פקועית גם טעימה בפרוסות דקות בלתי מבושלות בתוך סלט עם רוטב צרפתי (שמן-לימון-חרדל-שום).

ב ת א ב ו ן

אנס.

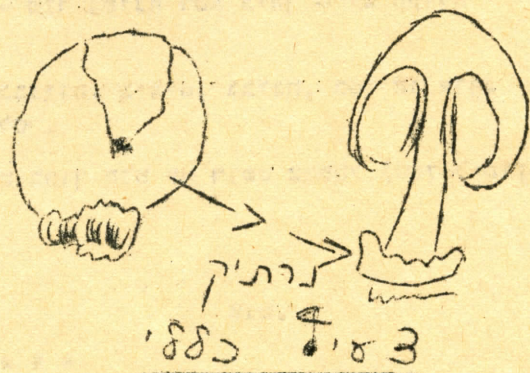
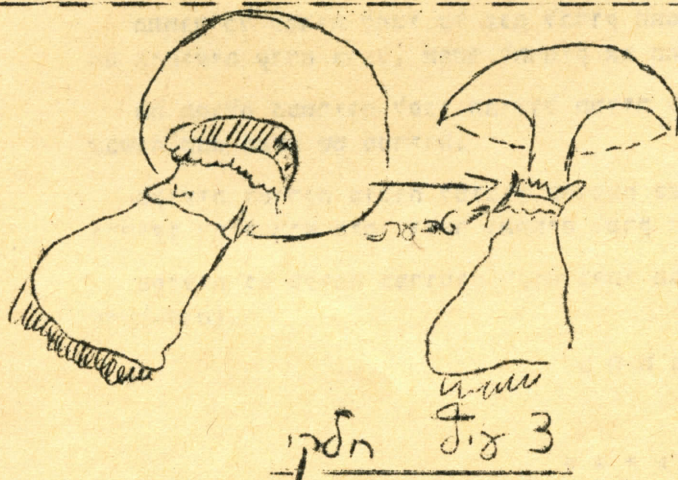
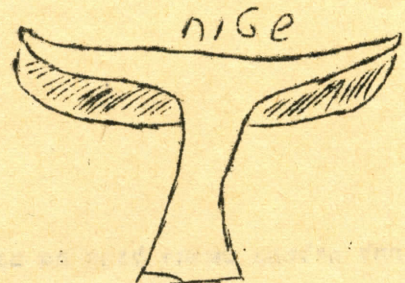
* * * * *

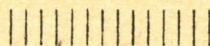
מילון

מצוייר

צורות הכובע

נגבים

אם צריכים לוודא את צבע הנגבים כדי לזהות את סוג הפטריה, תניח את הראש על נייר לבן, כשהדפים כלפי מטה, לשעה - שעהיים, ואז תראה שכבת אבק דקיקה וניתן להגדיר את צבעו.

לקראת האסיפה

(1) שאלות וחשובות - כפי שהוסבר ב"דברי הכפר" מיום 1.11.74, יוכלו חברים להעלות שאלות ישירות לבעלי תפקידים ומרכזי וועדות וענפים, ולקבל חשובות במקום. המזכיר יפסול שאלות שאינן במקומן. חצי-שעה תוקצב לחלק זה של האסיפה, כמובן רק אם יהיה צורך.

(2) תזכורת על צורת הדיון בנושא: הנחיות לקליטה - הכוונה היא להזכיר לחברים את ההחלטות שהתקבלו באסיפה הנוגעות לדיון בנושא, ולהבהיר סופית באיזו צורה יתקיים הדיון.

(3) בחירת וועדת בטחון - ההצעות: שאל - מא"ז - מרכז
אדי - מא"ז מבצעי
ג'רי - רב"ש
ברוס
הרבי
גדי

(4) הקמת וועדה לטיפול כולל במרכז הציבורי - הסבר הופיע כבר בדו"חות המזכירות. ראה גם הצעותיה של מינה בעלון זה אשר יהיו בסיס לדיון באסיפה.

דו"ח ועדת החברה - אוקטובר

(1) בטוח פנימי (בהשתתפות יוסף חצור) יוסף הציג בפני הועדה את תקנון בטוח האופניים שהכין במשותף עם איזי דיבון. הוועדה אישרה אותו והוא פעול אשר המזכירות.

(2) לבוש בחדר האוכל בדיון נאמר שיש להתייחס לבעית חדר האוכל בכלל ולא דווקא לבודד ענין הלבוש, אבל הוזכר שהאסיפה הטילה על ועדת החברה למצא פתרון לבעית הלבוש בחדר האוכל. בדיון הועלה הענין של אפנת היום שבשנים שעברו לא היתה מחקבלת בחדר האוכל. היות והחוקים הקיימים נעשו בתקופה קודמת יש מקום לחדשם לאור האופנה המקובלת היום בקרב נוער - למשל, חולצה ססגונית הדומה לגופיה יש לקבלה כי בני הנוער בכל העולם לובשים חולצות/גופיות כאלה.

באשר ליחידות ולבוש בגד-ים בחדר האוכל היתה הסכמה כללית שאין לקבל את זה. יחד עם זה אין לחוקק חוקים אבל יש לפרסם ברבים שיש להתייחס לחדר האוכל בכבוד וזה כולל לבוש.

ענייני קליטה

פניה למועמדות. פילים לטובין (אחותה של דוט) עבדה כאחות מוסמכת באנגליה ובארה"ב זה עשרים שנה. פילים רוצה להצטרף למשפחתה כאן במשק. היא נמצאה בקבוץ בתור אורחת עובדת למעלה משנה ועבדה במחסן ובעוד מספר מקומות. כעת היא חזרה מארה"ב, שם היא סיימה את כל סידוריה.

דו"ח משיבת המזכירות - 8.11.74

נוכחים: ברוך, שמואל, טומי, אריה וו., יעל ש, מאיר, יצחק ג.

- (1) וועדת המרכז הציבורי - הוחלט לבקש את אישור האספה להקמת הוועדה, ולקיים דיון באסיפה על תחום פעולתה, הרכבה ואופן בחירתה. ראה דו"ח המזכירות מיום 11.10.74 והצעותיה של מינה בגליון זה.
- (2) הוועדה לתכנון לסווח ארוך - בהשתתפות בקי, ג'נט ג., ריימונד ג., איזי ד. חברי הוועדה הודיעו על רצונם להפסיק את פעולתם, וחברי המזכירות הביעו את דעותיהם על הצורך להמשיך בפעולה. הוסכם שמרכז הוועדה יקבל ימי עבודה בהתאם לכך. הוסכם שהמזכירות תחפש מועמד לריכוז הוועדה ותביא את הצעתה לוועדת כוח-אדם, לפני בחירתו באסיפה. סוכם לדחות את המשך הדיון על הרכב הוועדה עד למציאת מרכז.
- (3) טיפול במאומצים - בהשתתפות פנינה. סוכם שנציגי וועדת הבנים וועדת הקליטה, יחד עם פנינה, יתאמו ביניהם את הטיפול במאומצים ויעדכנו את התקנון, בעיקר בקשר למאומצים שאינם חיילים (מאחר וקיים תקנון של האיחוד למאומצים חיילים). אושר מחדש אימוצה של אילנה גרסון.
- (4) שימוש בחשמל - בהשתתפות ווילי, יוסי, אלן. סוכם להטיל על וועדת הצריכה יחד עם החשמלאים לבדוק את ההצעה להחזיק נתיכים חצי אוטומטיים בדינור.
- (5) מחסן חשמל - בהשתתפות טריטה, פנינה ואלן. סוכם להטיל על וועדת הישוב לנסות למצוא תוך שבועיים פתרון למחסנים, כולל מחסן חשמל, וכך להציע פתרון למועדון חברת הילדים.
- (6) שמואל ח. נקבע כנציגנו במועצה האזורית רינה כ. נקבעה כרכזת פעולת התנדבות משה ב"ח נקבע כרכז הפעולה נגד מפעל המלט.

ת ר ו מ ו ת

התקבלו בזמן האחרון 2 חרומות, ועל שניהן אנו מודים מקרב לב. מכתבי תודה לחורמים ישלחו.

\$100.00 לספריה מהוריה של שושנה יודאיקין
\$318.00 לגני הילדים ממשפחתה של רובין סינגרמן.

להלן מכתב שהתקבל מרוס ווטסון, המופנה לכל החברים:

Dear Chaverim,

I hope that I have never underestimated, and perhaps in some small way understood, the emotive questions that have arisen out of my wanting to join you.

I have not come to my decision on wanting to make my life in Israel on some impulsive whim, but rather on over a period of years of self-questioning prior to my first visit to Israel.

I believe that we should be a product of our reasoned beliefs rather than that of the particular bed of chance we happen to be delivered onto. You all have the Hebrew heritage and culture by birth. What I am asking you all is that I want to be given the chance, and that in time, should I marry, that my children should have by birthright the beliefs and way of life that I have chosen.

I realise this to be an over simplification, but my wish to participate in the life and philosophy of the State of Israel, is because I identify totally with the Jewish people.

I no longer want to compromise my deeply held beliefs with living, for the most part, in the moral bankruptcy of the gentile nations.

Sincerely,

Ross Watson